

HOTELKOVINY

WEBOMNÝ ŽIAKOV HOTELOVEJ AKADÉMIE V KOŠICIACH

I/2021/1

Tajomstvo vízie školy odhalené

Očami štážistu

10 najčastejších tém, ktoré rozoberá mládež

Majsterka Slovenska a zároveň riaditeľka?

Hotelová akadémia
Košice

PaedDr. Jaroslava Mamčaková je novou riaditeľkou Hotelovej akadémie v Košiciach a jej ciele sú jasné

Narodila sa v Michalovciach a pochádza z Trnavy pri Laborci. Po ukončení štúdia na Strednej pedagogickej škole v Prešove jej kroky smerovali na Pedagogickú fakultu UPJŠ a Fakultu humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity. Stala sa majsterkou spoločenských tancov na Slovensku a medzi jej hobby sa zaradila aj atletika. PaedDr. Jaroslava Mamčaková je na čele pedagogického tímu i kolektívu nepedagogických zamestnancov Hotelovej akadémie.

Aké boli vaše sny v období stredoškolského štúdia? Naplnili sa vám?

Nielen v období strednej školy, ale už od malička som chcela byť učiteľkou, takže tento sen sa mi určite splnil. Už na základnej škole som si spolužiakov posadila, oni ma museli počúvať a doučovala som ich, kým sme čakali na autobus.

Mali ste nejakú inšpiráciu, kto vás v tomto ovplyvnil?

Ovplyvnil ma môj triedny učiteľ na základnej škole. Bol vzdelaný, dokázal si nás získať a mal aj zmysel pre humor. Naozaj naňho často spomínam.

Ak by ste na našej škole mohli vyzdvihnúť jednu vec, ktorou sa odlišuje od ostatných, čo by to bolo?

Výborné pracovné prostredie. To, ako ma tu prijal kolektív, akí sú tu žiaci. Cítim tu dobrého ducha školy a pracuje sa mi tu veľmi dobre.

Aké sú vaše vízie do budúcnosti spojené s našou školou?

V prvom rade chcem zaviesť do praxe produktívnu prácu. Je to možnosť, kedy si žiaci môžu zarobiť a ako sa dá pomôcť škole. Myslím si, že aj vy, žiaci, chcete na praxi pracovať na nových strojoch, nie na zastaralých, a keďže v školstve je málo peňazí, toto je jeden z legitímnych spôsobov, akým škole pomôcť. Žiaci budú spokojní

a prospech bude mať aj škola. Chcela by som tiež niečo urobiť so školským ihriskom, pretože ho máme v havarijnom stave. Pripravujeme projektovú dokumentáciu na jeho rekonštrukciu, ale toto nie je otázka dvoch týždňov, je to beh na dlhé trate. Máme záujem modernizovať priestory a v našich predstavách je aj kaviarnička s terasou a bufetom. Aj s týmto by nám finančne mohla pomôcť práve produktívna práca. Naťahovať ruku k zriaďovateľovi a pýtať peniaze nestačí. Je potrebné, aby škola, ktorá si vie aspoň trochu pomôcť s financiami sama, takto aj robila.

Vraví sa, že nová generácia je odlišná od tej staršej. Vnímate nejaký rozdiel medzi nami a generáciou keď ste boli vy študentkou? Sú študenti iní?

Sú určite rozhládenejší. My sme nemali taký prístup k informáciám, a preto ja úlohu učiteľa už nevnímam ako niekoho, kto má byť akousi studnicou vedomostí. Úlohou učiteľa je usmerniť žiaka v toku veľkého množstva nových informácií, byť mentorom žiaka. Táto generácia je tiež trochu pohodlnejšia, ale to asi môžeme pripísať moderným technológiám. Inak tam veľa rozdielov nie je, aj my sme sa chceli vyhnúť škole a uliať z vyučovania. (smiech)

Prišli ste k nám z inej školy. Aké boli vaše pocity pri preberaní funkcie po vašom predchodcovi?

Nastúpila som do najväčšieho chaosu. Prijímacie skúšky, maturity, prechádzalo sa z distančnej formy na prezenčnú, a potom tu bol už záver školského roka. V lete som využila možnosť byť v škole a pracovať. A teraz je to zase veľký nápor. Priznávam, moje predstavy o tejto pozícii neboli celkom také, aká je realita. Riaditeľ je hlavne manažér, nie je to len učiteľ. Jeho úlohou je riadiť ľudí, dať im smer, víziu a, samozrejme, mal by mať o všetkom prehľad. Nie každý učiteľ môže byť aj dobrým riaditeľom a ja dúfam, že sa mi podarí byť dobrou riaditeľkou.

Cítite ešte väčší nátlak vzhľadom na túto pandemickú situáciu?

Už som sa nejakým spôsobom zorientovala, obrnila sa. Zvyknem si veci premyslieť. Ak vznikne nejaký problém, tak sa vyrieši. Ak riešenie nie je, tak ideme ďalej. Nezvyknem z vecí, ktoré nemajú riešenie, robiť zbytočnú drámu.

Ako najradšej oddychujete, aby ste sa odreagovali?

Chodievam do prírody, to je najlepší relax. Prezradím tiež, že sa už dlhší čas venujem otužovaniu. Považujem to za veľmi zdravé, mám to na sebe odskúšané. Je to ale zvláštny pocit, keď sa všetci okolo vás v zime korčuľujú, no vy ste vo vode a kúpete sa.

Keďže sme na škole zameranej aj na gastropriemysel, vedeli by ste nám povedať aké je vaše najobľúbenejšie jedlo?

Obľúbené jedlá nemám, som veľmi dobrý a vďačný jedák. Radšej by som vám povedala, ktoré jedlo nemám rada. Nežjem ryžový nákyp. Keď som bola na internáte, varili nám ho veľmi často a nebol veľmi dobrý. Inak zjem všetko, nie som vyberavá.

A na záver by sme sa vás chceli opýtať, akú radu by ste dali žiakom do života?

Byť na seba náročný a nebyť pohodlný. Nečakať od ľudí naokolo, aby za vás vyriešili to, aby sa vám darilo v škole a boli ste úspešní v živote. To, kam sa v živote dostanete, závisí len od vás. Buďte na seba nároční, buďte ambiciózni, pracovití a neuspokojte sa s priemerom, pretože priemerných ľudí je na svete veľa.

Jeden deň stážistu

Na Edupage nedávno pribudol oznam o možnosti zúčastniť sa stáže v zahraničí. Ak vo vás vyvolal záujem, zvedavosť a otázky zo „zákulisia“ takejto stáže, čítajte ďalej, možno tu nájdete odpovede.

Náš spolužiak Samuel Iván absolvoval pred časom v rámci projektu Erasmus+ mesačný študijný pobyt v Nemecku. V nasledujúcich pár riadkoch nám priblíži pozadie takejto zahraničnej príležitosti. Ponúka subjektívny pohľad na stáž zo študentského sveta. Dúfame, že vám, milí budúci stážisti, pomôže v dileme ísť či nejť na Erasmus+.

Počiatočnú neistotu v rozhodovaní, či sa stáže zúčastniť alebo nie, vystriedalo odhodlanie. Moja nerozhodnosť pramenila v nedôvere vo vlastné sily v rámci komunikácie v nemčine. Svoj krok som neľutoval.

V deň, keď sme mali vycestovať, všetok stres opadol a veľmi som sa tešil. Prvé dni boli veľmi náročné. Skoré vstávanie ma ubíjalo :-). Ranný stres, že už musím ísť do práce, skoro nikoho tam nepoznám, cudzí jazyk ... Deň začínal už pred šiestou. Boli sme ubytovaní na vidieku. Na vlakovú zastávku sme sa mohli dopraviť hromadnou dopravou alebo peši. V meste sme na prepravu využili električku. Cesta do práce nám trvala niečo vyše hodiny. Pracovali sme v kuchyni, od 8:00 približne do 14:30. V rámci prípravných prác sme sa zdokonalili v používaní nových kuchynských robotov, nadobudli zručnosť v krájaní mäsa a zeleniny, v príprave konkrétnych jedál alebo domácich cestovín. Do práce som neskôr chodil naozaj s radosťou. Po skončení zmeny sme mali voľný program až do večere, ktorá sa podávala o 19:00.

Počas pobytu sme navštívili Drážďany a Berlín. Nezabudnem na nočný výlet k Pamätníku bitky národov v meste Leipzig. Prekrásny nočný výhľad na rozľahlé okolie mám doteraz v živej pamäti.

Okrem zážitkov mi stáž dala aj novú skúsenosť do života. Nevieam, či by som sa odvážil ísť takto sám do zahraničia. Tým, že sme šli ako skupina, bol som istejší. Získal som odvahu. Ak budem musieť alebo chcieť opäť niekam vycestovať, poradím si.

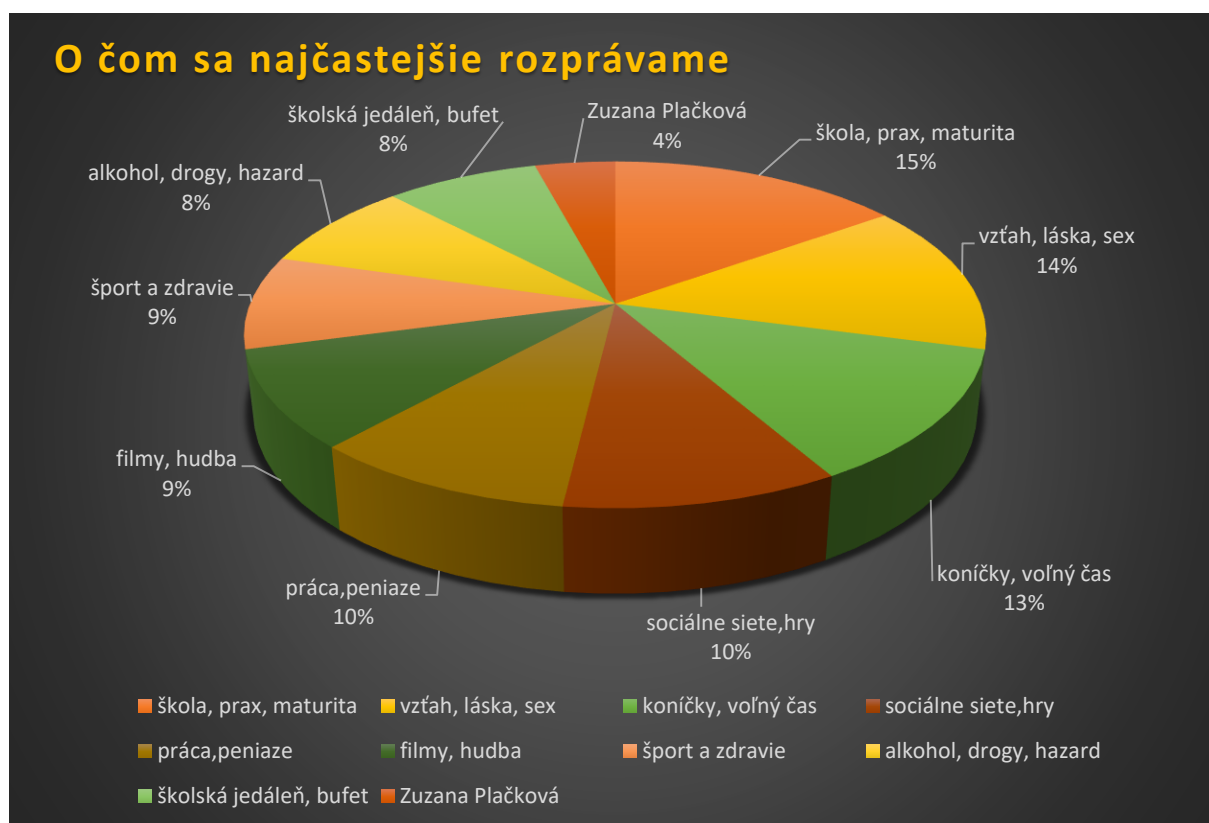

Všetkým, ktorí majú takúto možnosť, odporúčam, aby si veci premysleli a neváhali príliš dlho, pretože takáto príležitosť je možno len raz. Môže sa stať, že prídu obavy, ale dôležité je, prekonať to. Ak si nie ste istí, či máte dost' dobré jazykové znalosti, odporúčam učiť sa slovnú zásobu a tá veta už potom nejako vznikne :-). Základ je SNAŽIŤ SA a komunikovať.

Zistili sme pre vás...

180 žiakov sme sa opýtali: Ktoré témy prevažujú v ich rozhovoroch?

Ponúkame 10 najčastejších odpovedí:

Redakčná rada: Žiaci 4.A - N. Hrdličková, P. Púchyová, K. Rusnáková, S. Iván